

Szerző: Szerk. (2020-04-30)

1 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/lehet-e-konnyu-a-keresztény-élet/> internetes címről származik. A cikket 2020-07-11 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Lehet-e könnyű a keresztény élet?

Anyagi létünkben rendszerint vannak olyan megoldások, amelyek mindent könnyebbé tesznek. Nem lehetne ez így a szellemi életben is?

Kereszténynek lenni nem könnyű dolog. Az Úr követelményeinek nem mindig egyszerű eleget tenni. Nem igazán kímél bennünket, ami a házasságot, az igazságot, a társadalmi életet illeti. Mindig újabb és újabb erőfeszítéseket kér. Sokat vár a tanítványaitól. A keresztény ember útját hittitkok és olyan gyakorlatok szegélyezik, amelyeket nehéz megmagyarázni még magunknak is, nemhogy másoknak. Nagy kitartást igényel, ha vállaljuk Krisztus követését.

Hát akkor mit tegyünk? Inkább panaszkodjunk, ha senki vagy szinte senki sem követ bennünket? Tudják, az ilyen gondolatok sokkal kevésbé újak, kevésbé modernek, mint ahogyan hinnénk. Minden korban voltak olyan emberek, akik a kereszténység könnyített verzióit kínálták, akik az Evangélium gyakorlásának valamilyen olcsóbb, hozzáférhetőbb lehetőségét, egy leegyszerűsített keresztény

Szerző: Szerk. (2020-04-30)

2 / 6 oldal | © Katolikus.ma

életet javasoltak. Soha nem volt hiány jótét lelkekben, akik a lerövidített utat, az „erőfeszítéseket nem igénylő kereszténységet” ajánlották. Korunk keresztény embere, ha egy kicsit is elgondolkodik és elfogadja az Úr logikáját, rájön, hogy még ha az anyagi léte könnyebbé is vált, a hitélete, az örök életbe vetett reménysége, az irgalmasság gyakorlása továbbra is nagyon sokat vár el tőle.

Ne keressük a nehézségeket magukért a nehézségekért - ez pszichológiai gyengeségre utal. Inkább arról van szó, hogy az Istennel való tényleges egyesüléshez másszuk meg a kikerülhetetlen kapaszkodókat.

A spirituális létben semmit sem lehet a könnyebb úton megszerezni. A cél nem válik el az eléréséhez szükséges erőfeszítéstől. Világítsuk meg ezt egy hasonlattal. Ha hegyek között vagyunk, többféle módon gyürkőzhetünk neki, hogy feljussunk a csúcra. Mehetünk gyalog, küszködve, hogy legyőzzük a fáradtságot és az út nehézségeit. De mehetünk helikopteren is, és lerakatjuk magunkat a csúcson. Ugyanazt a célt értük el? Aki gyalogosan mászott fel, és akit kiraktak, akik a földről mennek fel, és akik az égből szállnak le, vajon ugyanazokat az emberi és spirituális tapasztalatokat élik meg?

Szerző: Szerk. (2020-04-30)

3 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Ne bízunk a lerövidített utakban!

Mindenesetre ahhoz, hogy az Úr jelenlétébe kerüljünk az imádságban, nem szükséges helikopter. Mindig az úton kell haladni, mindig saját magunkkal kell fizetni, a hit éjszakájában kell gyalogolni, kitartani az erőfeszítésben, elviselni a megpróbáltatásokat, nem megállni, elfogadni a bukásokat, felállni, ha elesünk, segítséget kérni a nálunk erősebbektől, és segíteni azoknak, akik nálunk gyengébbek.

Azok, akik könnyű spirituális életet javasolnak, vagy hazudnak, vagy amatőrök. Azok, akik lerövidítéseket, felmentéseket, kibúvókat vagy sűrítményeket kínálnak, nem érdeklik meg, hogy bízunk bennük. Ha valami kicselezünk, kijátszunk, attól nem leszünk keresztények.

A felnőtteket a keresztség felé vezető útszakaszok (katekumenátus) számosak és időigényesek. Nem azért, hogy egyre több legyen az akadály (ami még el is tántoríthat valakit), hanem mert ez a dolgok természete. Az Úr Jézus maga sem könnyítette meg első tanítványainak az útját. Világosan megmondta nekik, hogy

Szerző: Szerk. (2020-04-30)

4 / 6 oldal | © Katolikus.ma

hozzá hasonlóan fel kell venniük a keresztet, és követniük kell őt. Megmondta nekik, hogy szolgáltnak kell lenniük, nem pedig kiszolgáltatnak. Nem titkolta el előlük, hogy a feltámadáshoz előbb keresztül kell menniük a haldokláson, a szenvedésen és a halálon. Nem az egyik napról a másikra lesz valaki az Isten embere. Ehhez idő kell. El kell fogadni a szakaszokat, az előrelépéseket, a lelassulásokat, az elbátortalanodásokat, a kudarcokat, a homályosságokat, az illúziókat... Nem a nehézségért keressük a nehézséget. De vannak olyan nehézségek, amelyek a spirituális valóság szerves részei.

Ahhoz, hogy bejussunk a Mennyei Királyságba, adjuk át teljes magunkat

Hát, ez van, ez a helyzet. Olyan világban élünk, amely mindennek a könnyebbé tételét ambicionálja, és közben meg olyan hitben élünk, amely soha nem lesz könnyű. Unalomig ismételtetik nekünk azokat a kitűnő módszereket, amelyekkel úgy érhetünk el jobb eredményeket, hogy nem fizetjük meg az árát. De azt tudjuk, hogy Isten országába nem léphetünk be anélkül, hogy ne saját magunkkal fizetnénk érte.

Szerző: Szerk. (2020-04-30)

5 / 6 oldal | © Katolikus.ma

De végül is, hát nem szép ez a tét? Nem arra támaszkodik pontosan, ami a legjobb bennünk? Nem tesznek majd boldoggá bennünket az Úr szavai, amikor elfoglaljuk a nekünk szánt helyet a királyi lakomán, és azt halljuk: **„Jól van, te hűséges, derék szolga. Minthogy a kevésben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe” (Mt 25, 21).** Akkor elfelejtjük majd fájdalmainkat. Eláraszt majd az öröm, hogy az erőfeszítésekre születünk. **„Az asszony is szomorú, aki szül, mert érkezett az órája. Amikor azonban megszületik a gyermeke, azon való örömeiben, hogy ember született a világra, nem gondol többé a gyötrelmeire” (Jn, 16, 21).**

Írta: Alain Quilici domonkosrendi szerzetes / Forrás: [Aleteia](#)

Fordította: Solymosi Judit

Szerző: Szerk. (2020-04-30)

6 / 6 oldal | © Katolikus.ma